

# Ceasul de slavă: crucea și învierea

*Sabat după-amiază*

## De memorat:

„Atunci un Împărat tot ești!”, l-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.” (Ioan 18:37)

Răstignirea și învierea lui Isus sunt punctul culminant al Evangheliei după Ioan. Primele 10 capitole acoperă în mare 3 ani și jumătate; capitolele 11 la 20, în schimb, acoperă aproximativ 1-2 săptămâni.

Cele patru evanghelii prezintă moartea lui Isus în moduri diferite. Deși relatările sunt compatibile, fiecare autor accentuează acele elemente-cheie care rezonează în mod special cu temele evangheliei sale. Matei accentuează împlinirea Scripturii; Marcu pune accentul pe paralela dintre botezul lui Isus și cruce, iar Luca se concentrează pe cruce ca vindecare și salvare (episodul tâlharului de pe cruce).

Însă Ioan prezintă crucea ca pe întronarea lui Isus, legată în mod special de ideea *sosirii ceasului*, la care se face referire de mai multe ori pe parcursul cărții (Ioan 7:30; 8:20; 12:27). Ideea întronării este o imagine paradoxală, de vreme ce răstignirea era cea mai degradantă și rușinoasă formă de moarte folosită de romani. Acest contrast scoate în evidență descrierea profund paradoxală făcută de Ioan: Isus moare în rușine, dar aceasta reprezintă în același timp încoronarea Lui glorioasă ca Mântuitor.

*Duminică, 15 decembrie*

## Ce este adevărul?

În Ioan 18:28-32, procesul lui Isus nu este descris în detaliu. Accentul cade pe aducerea lui Isus înaintea lui Pilat din Pont.

### 1. Citește Ioan 18:33-38. Despre ce au vorbit Pilat și Isus?

#### Ioan 18:33-38

33. Pilat a intrat iarăși în odaia de judecată, a chemat pe Isus și l-a zis: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”

34. Isus i-a răspuns: „De la tine însuși zici lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine?”

35. Pilat a răspuns: „Eu sunt iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?”

36. „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus.

„Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

37. „Atunci un Împărat tot ești!”, I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus.

„Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

38. Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc nicio vină în El.

Guvernatorul Îl întreabă pe Isus dacă este Împăratul iudeilor (Ioan 18:33). Este prima menționare a acestui titlu, dar nu va fi ultima. Isus îl întreabă pe Pilat dacă Îl întreabă lucrul acesta din proprie inițiativă sau pentru că alții au spus că era. Întrebarea Lui le inversează rolurile și exprimă dilema dacă Pilat chiar știa cu cine vorbea. Cititorul știe deja că Isus este Împăratul. Știe și guvernatorul?

Pilat răspunde cu o altă întrebare: „Eu sunt iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea. Ce ai făcut?” (Ioan 18:35). Era o tentativă de ocolire a răspunsului provenită din iritarea provocată de întrebarea lui Isus. Era primul pas al guvernatorului de îndepărtare de adevăr, lăsând prejudecățile să îi blocheze percepția.

Isus răspunde că împărăția Lui nu este din lumea aceasta (Ioan 18:36). Pilat deduce atunci perspicace că Isus pretinde într-adevăr că este Împărat (Ioan 18:37), ceea ce duce la explicația importantă dată de Isus că S-a născut să dea mărturie despre adevăr și că fiecare persoană care este „din adevăr” ascultă glasul Lui (Ioan 18:37).

Pilat întreabă apoi: „Ce este adevărul?” (Ioan 18:38). Dar nu așteaptă răspunsul, ci iese, în încercarea de a-L salva pe Isus de mulțime. Adevărul este o temă a Evangheliei după Ioan. În calitate de Cuvânt veșnic (*logos*, Ioan 1:1-5), Isus este Lumina și Adevărul. Toate acestea sunt în contrast cu întinericul și minciuna. Isus este și plin de har și de adevăr (Ioan 1:14). Harul și adevărul au venit prin El (Ioan 1:17). Ioan Botezătorul a dat mărturie în favoarea adevărului (Ioan 5:33). Isus a afirmat că Tatăl Său este „adevărat” (Ioan 7:28). Isus Însuși a auzit adevărul de la Tatăl Său (Ioan 8:40). Isus este „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6). Cuvântul lui Dumnezeu este „adevărul” (Ioan 17:17). În ciuda întrebării sale, Pilat a ratat oportunitatea de a cunoaște

adevărul, din cauza prejudecăților sale, a deciziilor sale anterioare și a presiunii exercitate asupra lui.

**Cum înțelegi ideea că Isus este Adevărul?**

Luni, 16 decembrie

## „Iată Omul!”

### 2. Citește Ioan 18:38 – 19:5. Cum a încercat Pilat să îi convingă pe oameni să ceară eliberarea lui Isus?

#### Ioan 18:38-40

38. Pilat l-a zis: „Ce este adevărul?” După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc nicio vină în El.  
39. Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobod pe cineva de Paști, vreți să vă slobod pe „Împăratul iudeilor”?”  
40. Atunci toți au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

#### Ioan 19:1-5

1. Atunci Pilat a luat pe Isus și a pus să-L bată.
2. Ostașii au împletit o cunună de spini, l-au pus-o pe cap și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3. Apoi, s-au apropiat de El și ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!” Și-l dădeau palme.
4. Pilat a ieșit iarăși afară și a zis iudeilor: „Iată că vi-l aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în El.”
5. Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. „Iată Omul!”, le-a zis Pilat.

Pilat nu a așteptat un răspuns din partea lui Isus cu privire la adevăr, ci a ieșit pentru a încerca să convingă poporul. Stând la discuții, în loc să îl elibereze pur și simplu pe Isus, Pilat s-a pus în dezavantaj. Conducătorii religioși și-au dat seama că îl puteau manipula pe guvernator prin intermediul mulțimii. Pilat face referire la obiceiul de eliberare a unui deținut cu ocazia Paștelui și întreabă dacă poporul vrea să fie eliberat „Împăratul iudeilor”. Surprinzător și paradoxal, poporul cere eliberarea unui tâlhar pe nume Baraba în locul nevinovatului Isus.

Acum începe batjocorirea și umilirea lui Isus. Soldații romani împletesc o coroană de spini, îl îmbracă cu o haină purpurie și vin continuu în fața Lui pentru a-L ovaționa ca împărat al iudeilor. Era un salut similar celui cu care îl întâmpinau soldații pe cezar, doar că acum era făcut în batjocură.

Făcând apel la mila poporului, Pilat pare să caute o modalitate de a-L elibera pe Isus. Îl aduce afară în timp ce poartă coroana de spini și roba purpurie. Scena, necomentată de Ioan, Îl înfățișează pe Isus îmbrăcat în imitații ale hainelor imperiale, în timp ce guvernatorul le spune oamenilor: „Iată Omul!” (Ioan 19:5). Lucrul acesta îi amintește cititorului de cuvintele lui Ioan Botezătorul din Ioan 1:29 – „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Este paradoxal că guvernatorul păgân Îl prezintă pe Mesia în aceste veșminte împărătești înaintea poporului Israel.

Cu toate acestea, după cum arată Ioan 19:6-16, gloata cere răstignirea lui Isus, pe baza pretenției Sale că este Fiul lui Dumnezeu. Lucrul acesta îl sperie pe Pilat, care caută cu atât mai mult să aranjeze eliberarea lui Isus. Dar conducătorii pecetluiesc soarta Domnului Isus afirmând că eliberarea Lui ar însemna opoziție față de cezar. Ei știu că loialitatea lui Pilat față de cezar însemna să nu elibereze pe cineva care pretindea același rol cu cezarul. Conducătorii spun că ei nu au niciun alt împărat în afară de cezar. Așadar, ura lor profundă față de Hristos era mai mare decât aspirațiile lor naționale. Pentru a scăpa de Isus, erau dispuși să-și sacrifice pretențiile la autonomie națională.

*Cât de înfricoșător – un conducător păgân vrea să Îl elibereze pe Isus, în timp ce conducătorii spirituali ai națiunii care ar fi trebuit să Îl recunoască Îl voiau răstignit!*

**Marți, 17 decembrie**

## **„S-a isprăvit!”**

După cum arată Ioan 19:17-22, Pilat a poruncit facerea unei inscripții în latină, greacă și ebraică care spunea: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor” (Ioan 19:19). Conducătorii religioși au vrut ca aceasta să fie schimbată. Pilat nici n-a vrut să audă, iar inscripția a rămas, un martor mut al adevărului despre Isus și unul dintre semnele că Isus este încoronat pe cruce Împărat. Iată-L pe Isus, cu adevărat Împăratul lor, atârând pe cruce ca un criminal de rând!

„O putere mai mare decât Pilat sau decât iudeii coordonase așezarea acelei inscripții deasupra capului Domnului Hristos. Era în planul lui Dumnezeu ca ea să trezească gândurile și cercetarea Scripturii” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 745).

### 3. Citește Ioan 19:25-27. Ce scenă emoționantă legată de mama lui Isus s-a petrecut la cruce?

#### Ioan 19:25-27

25. Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalena.

26. Când a văzut Isus pe mama Sa, și lângă ea pe ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!”

27. Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă.

Printre cei care au stat la piciorul crucii în ziua aceea se afla Ioan, ucenicul iubit, împreună cu Maria, mama lui Isus, și cu alții. Cu mulți ani înainte, când Iosif și Maria Îl duseseră pe Isus la templu pentru a-L consacra, Simeon prezisese întocmai această experiență (compară cu Luca 2:34,35). Acum, în ultimele Sale clipe, Isus îi spune mamei Lui: „Femeie, iată fiul tău!”, iar lui Ioan îi zice: „Iată mama ta!” (Ioan 19:26,27).

### 4. Citește Ioan 19:28-30. Ce înseamnă ultimele cuvinte „S-a isprăvit”?

#### Ioan 19:28-30

28. După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.”

29. Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet și I l-au dus la gură.

30. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.

Verbul grecesc *teleō* (a încheia, a termina, a îndeplini) din versetul 28 („acum totul s-a sfârșit”) este același verb folosit în versetul 30 („S-a isprăvit!”). Mai mult, un cuvânt înrudit, *teleioō* (a definitiva, a desăvârși) apare și în versetul 28 cu referire la împlinirea Scripturii („ca să împlinească Scriptura”). Oricât de înfiorătoare era scena, totul se împlinea, se finaliza, se săvârșea.

Când spune: „S-a isprăvit!” Isus încheie, îndeplinește misiunea pe care Tatăl I-a dat-o să o facă.

**Ce înseamnă pentru tine cuvintele „S-a isprăvit!”?**

## Mormântul gol

### 5. Citește Ioan 20:1-7. Ce importanță are pentru noi ce se descrie în aceste versete?

#### Ioan 20:1-7

1. În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt.
2. A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde L-au pus.”
3. Petru și celălalt ucenic au ieșit și au plecat spre mormânt.
4. Au început să alerge amândoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decât Petru și a ajuns cel dintâi la mormânt.
5. S-a plecat și s-a uitat înăuntru, a văzut fâșiile de pânză jos, dar n-a intrat.
6. Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză jos.
7. Iar ștergarul care fusese pus pe capul lui Isus nu era cu fâșiile de pânză, ci făcut sul și pus într-un alt loc singur.

Isus a murit vineri după-amiază târziu și a înviat duminică devreme. Pentru că atunci când a fost îngropat era aproape Sabat (Ioan 19:42), procesul de înmormântare a fost făcut pe grabă și a rămas neterminat. Oricât de mult L-au iubit pe Isus, urmașii Săi au păzit Sabatul și nu s-au dus la mormânt (compară cu Marcu 16:1; Luca 23:56). După Sabat, mai multe femei au cumpărat miresme pe care să le ducă la mormânt duminică dimineața. Spre stupoarea lor, piatra era dată la o parte, iar mormântul era gol.

Maria Magdalena era una dintre femeile care au venit devreme la mormânt. A fugit să le spună lui Petru și lui Ioan ce a văzut. Cei doi bărbați au fugit la mormânt. Ioan a alergat mai repede decât Petru. A ajuns primul. Aplecându-se, s-a uitat înăuntru și a văzut fâșiile de pânză de in cu care fusese înfășurat Isus. Dar nu a intrat. Petru însă a intrat și a văzut fâșiile de pânză de in pe jos. A văzut și ștergarul care fusese pe capul lui Isus, dar acesta nu era lângă restul fâșiilor de pânză. Era făcut sul și pus deoparte.

## 6. Citește Ioan 20:8-10. Care era semnificația ștergarului făcut sul?

### Ioan 20:8-10

8. Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat și el; și a văzut și a crezut.

9. Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învie din morți.

10. Apoi ucenicii s-au întors acasă.

După ce Petru a intrat în mormânt, a intrat și Ioan. Ioan 20:8 spune că a intrat, a văzut și a crezut. De ce vederea pânzelor din mormânt pe jos și a ștergarului pentru cap făcut sul separat l-ar fi făcut pe Ioan să creadă că Isus a înviat?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să ne gândim în primul rând de ce ar fi mormântul gol. Răspunsul cel mai normal ar fi: jefuitorii de morminte. Dar această explicație pică din trei motive. În primul rând, Matei ne spune că mormântul era păzit (Matei 27:62-66), făcând ca jefuirea lui să fie puțin probabilă. În al doilea rând, jefuitorii de morminte fură de obicei lucruri de valoare, nu trupuri aflate în putrefacție. În al treilea rând, jefuitorii de morminte sunt pe grabă și nu fac sul pânzei de înmormântare. Prin urmare, nu este de mirare că, atunci când a văzut ștergarul făcut sul, Ioan a crezut că Isus a înviat.

*Joi, 19 decembrie*

## Isus și Maria

## 7. Citește Ioan 20:11-13. Ce anume arată că Maria Magdalena tot nu înțelegea semnificația mormântului gol?

### Ioan 20:11-13

11. Dar Maria ședea afară lângă mormânt și plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite în mormânt.

12. Și a văzut doi îngeri în alb, șezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap, și altul la picioare.

13. „Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.”

Anterior acestei scene, Maria apare atunci când le spune lui Petru și lui Ioan despre mormântul gol (Ioan 20:2). Ei au alergat la mormânt și ea s-a întors acolo puțin mai târziu. După ce au analizat mormântul, Petru și Ioan au plecat. Dar Maria s-a întors și, plângând, a zăbovit acolo. Fără îndoială, plânsese mult în ultimele zile. Acum avea de înfruntat și această realitate. Aplecându-se, s-a uitat înăuntru.

Spre surpriza ei, doi îngeri în alb se aflau în mormânt, stând acolo unde fusese așezat trupul Domnului Isus. Au întrebat-o: „Femeie, [...] pentru ce plângi?” (Ioan 20:13). Răspunsul ei îndurerat a fost că Îl luaseră pe Domnul ei și nu știa unde Îl puseseră.

## 8. Citește Ioan 20:14-18. Ce a schimbat complet situația pentru Maria?

### Ioan 20:14-18

14. După ce a zis aceste vorbe, s-a întors și a văzut pe Isus stând acolo în picioare; dar nu știa că este Isus.
15. „Femeie”, i-a zis Isus, „de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul și I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau.”
16. Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și I-a zis în evreiește: „Rabuni!”, adică: „Învățătorule!”
17. „Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.”
18. Maria Magdalena s-a dus și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că i-a spus aceste lucruri.

Cu ochii înlăcrimați, Maria s-a întors și a văzut pe cineva stând în spatele ei. În cuvinte asemănătoare cu ale îngerilor, Străinul întreabă: „Femeie, [...] de ce plângi? Pe cine cauți?” (Ioan 20:15). Maria crede că vorbește cu grădinarul și îi cere să o ajute să găsească trupul lui Isus.

Străinul rostește un singur cuvânt: „Marie!” Această revelație într-un singur cuvânt a schimbat lumea. Brusc, Maria, surprinsă, își dă seama că Isus înviat este Cel care vorbește cu ea și Îl recunoaște. Isus insistă ca ea să nu Îl țină, pentru că trebuie să Se înalțe la Tatăl Lui. Sarcina ei este însă să meargă și să le spună ucenicilor că El Se înalță „la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru”. Maria și-a îndeplinit misiunea. Le-a spus ucenicilor că Îl văzuse pe Domnul și le-a mai spus și restul detaliilor pe care Acesta i le împărtășise (Ioan 20:18).

*Citește 1 Corinteni 15:12-20. Potrivit lui Pavel, la ce ne-ar folosi credința creștină dacă Hristos nu ar fi înviat?*

### 1 Corinteni 15:12-20

12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?
13. Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

14. Și, dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră.
15. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.
16. Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.
17. Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,
18. și prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.
19. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!
20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

Vineri, 20 decembrie

## Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, cap. 79, 81, 82

„Pilat voia foarte mult să-L elibereze pe Domnul Hristos, dar și-a dat seama că nu va putea face acest lucru și să-și păstreze și poziția și onoarea. Ca să nu-și piardă puterea lumească, a preferat sacrificarea unei vieți nevinovate. Câți nu își sacrifică principiile în același fel, pentru a nu pierde ceva sau pentru a nu suferi! Conștiința și datoria arată o cale, iar interesele personale, o altă cale. Curentul merge cu putere în direcția greșită și acela care acceptă compromisuri cu răul este atras în întunericul dens al vinovăției.”

„Atât pentru îngeri, cât și pentru lumile necăzute în păcat, strigătul «S-a isprăvit!» a avut o profundă semnificație. Pentru ei, ca și pentru noi, marea lucrare de răscumpărare fusese înfăptuită. Împreună cu noi, ei au parte de roadele biruinței lui Hristos” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p, 738, 758).

### **Zilnic: Romani 14 – 1 Corinteni 4; Calea către Hristos, capitolul 12**

Cum împlinea Pavel slujba Evangheliei?

Cum să ne raportăm la oamenii ce „fac dezbinări și tulburare”?

Ce anume nu au cunoscut niciunul din „fruntașii veacului acestuia”?

În ce „nu stă” Împărăția lui Dumnezeu?

Care este adevărata cauză a îndoielii și a scepticismului, în cele mai multe cazuri?